

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Matrimonij diuina cura, tempore diluuij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

matrimonij prospiceretur, imperium penes virum est; idque & naturæ, & Dei institutione, & D. Pauli mandato. Quibus omnibus renunciant, qui non tantum clauem, sed etiam clauum & sceptrum vxoribus relinquunt; longeque stultissime illi agunt Iudæi, qui, vt ex oculato teste scio, Neostadij, in nuptiarum die, à certa meta sponsum & sponsam decurrere sinunt. Currunt quàm contentissime ambo, & qui eorum prior ad ostium domus perueniens ianux marculum ansamue apprehendit, apprehendit & imperium, ac omni reliqua vita alteri dominatur. Tantum est præmiũ celeritatis. Hic regni acquirendi modus nõ tantum podagricis est iniquus, & ebrijs aduersus, sed etiam diuinæ prouidentię manum iniicit, quæ vidit, quale futurũ esset regimẽ, si femina insolescere sinerentur. Hinc viro dominium dedit. Atque hæc cura Dei, in primo statim matrimonio, sese ostendit. Virum in caput constituit, vt fæminam puniret: fæminam subiectione puniuit, vt ne dissidia nascerentur, si duo, in vna domo, regnarent. Optimum regimen monarchia.

Iratu Mundo Deus diluuium cogitabat nimbofissime effundere. Itaque ad Noë dixit: *Vniuersa, quæ in terra sunt, conseruentur. Ponamq; fœdus mecum tecum: & ingredieris arcam tuam, & filij tui, & vxor tua, & vxores filiorum tuorum, tecum. Et ex cunctis animantibus vniuersæ carnis bina induces in arcam, vt viuant tecum: masculini sexus & feminini, &c.* In ipsa ira misericordiæ recordatus est; & ne genus humanum totum extingueretur, conseruator Vniuersi, coniugium conseruauit, atque vxorem vnã ingredi cum coniuge iussit. Quid ni hoc hominibus faceret, qui & cunctas in arcam ingredi voluit binas animantes? easque non captas à Noë, sed sponte venientes; aut potius ab angelo cuiusque speciei custode actas? Idcirco enim ad Noë dicitur: *Intrabunt ad te.* Quod si cura est DEO, de coniugio bouum & mutorum animalium, quantò magis curabit, vt humana matrimonia facta tecta conseruentur? per quæ illi propagantur, ob quos, *oues & boues & pecora campi*, &c. totus denique visibilis iste Mundus est creatus? Sic Deus coniugium, non tantum in paradiso, sed etiam in diluuiio fulciuit; illustri præ-

S. Augustinus
in 99.

II.

Gen. 6. 19.

S. Augustinus
lib. 15. c. 17.

fagio, illud etiam, fecuturis sæculis, inter magnas sæpe procel-
las, tuendum.

III.

Gen. 12. 10.

Sed & illud est, clarissimum exemplum, quod, in Ægypto,
circa Abraham, euenit. Fame is patriam deserere est coactus;
& si illius consilia, ex humano metu profecta, diuina auxilia
destituissent, utique etiam vxorem deserere coactus esset. Ve-
rùm adfuit Saræ Deus, & Pharaonem acerbè flagellauit, ne
sanctissimum coniugium vel inscius contaminaret. Inuat ipsa
sacra verba audire. *Facta est autem fames in terra, descendit
Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: prauauerat enim fa-
mes in terra. Cumq; prope esset, ut ingrederetur in Ægyptum, dixit
Sarai uxori suæ: Noui, quod pulchra sis mulier: & quod, cum vi-
derint te Ægyptij, dicturi sunt, vxor ipsius est: & interficient me, &
te reseruant. Dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis: ut bene sit
mihi, propter te, & uiuat anima mea, ob gratiam tui. Cùm itaque
ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptij mulierem, quod
esset pulchra nimis. Et nuncianerunt principes Pharaoni, & lauda-
uerunt eam, apud illum: & sublata est mulier in domum Pharaonis.
Abram verò bene usi sunt, propter illam: fuerunt q; ei, oves & boves,
& asini & serui, & famula, & asina, & cameli. Flagellauit autem
Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum eius, propter Sarai
vxorem Abram. Vocauit q; Pharao Abram, & dixit ei: Quidnam
est hoc, quod fecisti mihi? quare non indicasti, quod vxor tua es?
Quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem eam mihi
vxorem? Nunc igitur ecce coniux tua, accipe eam & vade. Pre-
cepit q; Pharao super Abram viris: & deduxerunt eum, & vxor-
em illius, & omnia, quæ habebat. Hæc est historia. In qua diui-
ni consilij series, à fame incipit, quæ Abrahamum, ex Chana-
næa, coëgit in Ægyptum, ob exundationem oblationemque
Nili, natura sua, fertilem, atque ad lasciuam Ægyptiorum ju-
uentutem descendere. Deinde, quia periculum nunquam sine pe-
riculo pellitur, cauit vitæ suæ Abram, quod cauere poterat & de-
bebat. Quare cùm certò occisus esset, si se Sarai maritum affir-
masset, nomen mariti voluit dissimulari.*

IV.

S. Ambros.
l. 1. de Abram.
c. 2.

Ac licet D. Ambrosius scribat: *Sara, ut tueretur maritum,
mentita est germanitatem, tamen re ipsa, nec Sara, nec Abram
mentus*